

Jeesuksen Kristuksen ilmestys - Numero kaksitoista

Kaksi koetusta

Jeff Pippenger

2023-11-07

Tarkastelemme parhaillaan Ilmestyskirjan lukuja yksitoista–kolmetoista, joissa kohtaamme kaikki ne vastustavat voimat suuressa kiistassa käytävän lopullisen koetusajan taistelussa, joka käydään ensimmäisen taivaan taistelukentällä. Vastustavat voimat ovat sataneljäkymmentäneljätuhatta sekä suuri joukko, joka tulee ulos Babylonista toissijaisena joukkona, Yhdistyneitä kansakuntia, katolista kirkkoa, Yhdysvaltoja ja itse Saatanaa vastaan. Sataneljäkymmentäneljätuhatta ja suuri joukko ovat Jumalan armeija, joka edustaa kolmannen enkelin sanomaa, ja sodankäynnin molemmat osapuolet joutuvat myös vastakkain Jumalan tuomion armeijan kanssa, jota ei edusta kolmas enkeli vaan kolmas voi.

Jotta voisimme tunnistaa tiettyjä piirteitä, jotka myötävaikuttivat tasavaltalaisten ja protestanttisten sarvien murhaan vuonna 2020, pyrimme tunnistamaan profeetallisia ominaispiirteitä, jotka ilmenevät ihmiskunnan taistelussa ensimmäisessä taivaassa sunnuntailaista siihen asti, kunnes Mikael nousee. Tuossa historiassa koko maailma pakotetaan pystyttämään pedolle kuva. Tuo historia on toistoa Yhdysvaltojen historiasta 11. syyskuuta 2001 lähtien pian tulevaan sunnuntailakiin asti, joka erottaa nämä kaksi rinnakkaista historiaa toisistaan. Rinnakkaisina historioina ne molemmat edustavat todistusta toiselle historialle. Mitä tapahtuu toisessa noista historioista, tapahtuu myös toisessa historiassa. Jälkimmäinen historia on Ilmestyskirjan lukujen kaksitoista ja kolmetoista keskipisteenä, ja aiomme ymmärtää toisen todistajan voidaksemme heittää profeetallista valoa ensimmäisen historian ylle, joka on nyt lähes päättynyt.

Ne kolme valtaa, jotka johtavat maailman Harmagedoniin, esitetään kahdennessatoista ja kolmattatoista luvussa. Lohikäärmeen valta mainitaan ensin.

Ja taivaassa näkyi toinen tunnusmerkki; ja katso, suuri tulipunainen lohikäärme, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea, ja sen päissä seitsemän kruunua. Ja sen pyrstö tempaisi mukaansa kolmannen osan taivaan tähdistä ja heitti ne maahan; ja lohikäärme seisoi sen naisen edessä, joka oli synnyttämäisillään, nielläkseen hänen lapsensa heti sen synnyttyä. Ilmestys 12:3, 4.

Sisar White ilmoittaa meille, että tämän luvun lohikäärme on Saatana, mutta toissijaisessa merkityksessä se on pakanallinen Rooma. Sekä Saatana että pakanallinen Rooma ovat Yhdistyneiden kansakuntien esikuvia. Pedon kymmenen sarvea edustavat Ilmestyskirjan seitsemännentoista luvun kymmenen kuninkaan paha valaliitto. Nämä kymmenen kuningasta esitetään Ilmestyskirjan seitsemännessatoista luvussa, ja siellä heidät tunnistetaan Raamatun profetian seitsemänneksi valtakunnaksi. Peto esitetään sellaisena, jolla on seitsemän päätä ja seitsemän kruunua, mikä merkitsee sen Raamatun profetian seitsemänneksi valtakunnaksi.

Danielin toisessa luvussa heidät esitetään hengellisenä Kreikkana, ja he ovat myös Ahab Karmelinvuoren todistuksessa, ja he ovat Psalmin kahdeksankymmentäkolme kymmenen viholista.

Toinen viholisen maallinen valta, joka mainitaan Ilmestyskirjan luvuissa kaksitoista ja kolmetoista, on merestä nouseva peto, jonka sisar White suoraan tunnistaa katolisuudeksi.

Ja minä seisoin meren hiekalla, ja näin pedon nousevan merestä; sillä oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea, ja sen sarvissa kymmenen kruunua, ja sen päissä jumalanpilkkan nimi. Ja peto, jonka minä näin, oli leopardin kaltainen, ja sen jalat olivat niin kuin karhun jalat, ja sen suu niin kuin leijonan suu; ja lohikäärme antoi sille voimansa ja valtaistuimensa ja suuren vallan. Ja minä näin yhden sen päistä ikään kuin kuolettavasti haavoitettuna; mutta sen kuolettava haava parani, ja koko maailma seurasi ihmetellen petoa. Ilmestys 13:1–3.

Johannes seisoi ensimmäisessä jakeessa meren rannalla, ja hän näkee pedon nousevan merestä, ja sen jälkeen hän näkee pedon nousevan maasta. Sisarkirjoittaja White osoittaa, että ajankohta, jolloin Johannes näki nämä kaksi petoa, oli vuosi 1798, sillä silloin paavius ”riistettiin voimastaan” ja sai siten kuolinhaavan, joka lopulta parantuksi.

”Sinä aikana, jolloin paavikunta, voimastaan riistettynä, pakotettiin lakkaamaan vainoamasta, Johannes näki uuden vallan nousevan toistamaan lohikäärmeen ääntä ja viemään eteenpäin samaa julmaa ja jumalanpilkkaista työtä. Tätä valtaa, viimeistä, joka on käyvä sotaa seurakuntaa ja Jumalan lakia vastaan, kuvataan karitsan kaltaisella sarvin varustetulla pedolla. Sitä edeltäneet pedot olivat nousseet merestä, mutta tämä nousi maasta, mikä kuvaa sen symboloiman kansakunnan — Yhdysvaltojen — rauhanomaista nousua.” Signs of the Times, 8. helmikuuta 1910.

Johannes katsoo taaksepäin historiaan nähdessään meripedon, joka on paavius. Katsoessaan eteenpäin historiassa hän näkee maapedon, joka on Yhdysvallat. Tästä syystä merestä nouseva peto on profetallisesti muodostettu sellaiseksi kuin se on. Katsoessaan taaksepäin vuodesta 1798 Johannes näkee ensin ”seitsemän päätä ja kymmenen sarvea”, mikä osoittaa sen kohdan historiassa, jolloin kolme sarvista revittiin pois tehdäkseen tilaa paaviuden uljaalle sarvelle, joka puhui suuria sanoja.

Silloin minä tahdoin saada tietää totuuden neljännessä pedosta, joka oli erilainen kuin kaikki muut, ylen peljättävä, jonka hampaat olivat rautaa ja kynnet vaskia; joka söi, murskasi kappaleiksi ja tallasi tähteet jalkojensa alle; sekä niistä kymmenestä sarvesta, jotka olivat sen päässä, ja siitä toisesta, joka nousi esiin ja jonka tieltä kolme kaatui; siitä sarvesta, jolla oli silmät ja suu, joka puhui hyvin suuria sanoja ja jonka näkö oli uljaampi kuin sen toverien. Daniel 7:19, 20.

Ennen kuin nuo kolme sarvea, herulit, ostrogootit ja vandaalit, poistettiin, pakanallinen Rooma esitettiin ”kymmenenä kruununa”. Nuo kymmenen kruunua edustavat pakanallista Roomaa. Sitten Johannes tunnistaa Kreikan leopardin, sitten Meedo-Persian karhun ja sitten Babylonian leijonan.

Ensimmäinen oli leijonan kaltainen, ja sillä oli kotkan siivet. Minä katselin, kunnes sen siivet revittiin irti, ja se nostettiin maasta ja asetettiin seisomaan kahdelle jalalle niin kuin ihminen, ja sille annettiin ihmisen sydän. Ja katso, toinen peto, toinen järjestyksessä, oli karhun kaltainen, ja se kohottautui toiselle kyljelleen, ja sillä oli suussaan, hampaidensa välissä, kolme kylkiluuta; ja sille sanottiin näin: Nouse, syö paljon lihaa. Sen jälkeen minä katselin, ja katso, oli vielä toinen, leopardin kaltainen; sillä oli selässään neljä linnun siipeä. Pedolla oli myös neljä päätä, ja sille annettiin valta. Daniel 7:4–6.

Katolisuudessa ei ole ainoatakaan kristillistä elementtiä, ja merestä nouseva peto edustaa kaikkien Raamatun profetiassa esiintyvien aiempien pakanallisten valtakuntien yhdistelmää. Meripeto esitetään käänteisessä historiallisessa järjestyksessä, sillä Johannes katsoo taaksepäin historiaan. Ensin hän näki vallan, joka perustettiin, kun kolme sarvea poistettiin—paaviuden. Sitten hän näki kymmenen sarvea ja kymmenen kruunua—pakanallisen Rooman. Sitten hän näki leopardin—Kreikan. Sitten hän näki karhun—Meedo-Persian. Sitten hän näki leijonan—Babylonin. Meripedon kuvaus koostuu kunkin sitä edeltäneen pakanallisen valtakunnan aineksista, ja kuvaus osoittaa, että paavius on jokaisen Raamatun historian aikana esiintyneen pakanallisuuden muodon yhteenliittymä. Katolisuudessa ei ole ainoatakaan kristillistä elementtiä. Kaikki se, mikä katolisuudessa saattaa näyttää kristilliseltä, on väärennöstä.

Karmelinvuorella, kun Elia kävi taisteluun Iisebelin profeettoja ja hänen luopiomiehensä kanssa, Iisebel oli takaisin kotonaan Samariassa. Tyroksen portto on unohdettu kaksisarvisen maapedon historian aikana. Iisebel on aina kätkeytynä pois näkyvistä, ja Ilmestyskirjan luvuissa kaksitoista ja kolmetoista maailma ihmettelee hänen perässään, mutta häntä ei kuvata taivaissa ihmetyksen kohteena olevana ihmeenä, kuten Yhdistyneet kansakunnat, Yhdysvallat ja Saatana. Hän on takaisin komentokeskuksessaan Samariassa — Rooman kaupungissa.

Maapedon historian yhteydessä tunnistetaan koko maailmaa koskevan pedon kuvan koetus. Tämä koetus tapahtuu ensimmäisen taivaan sodankäynnin aikana. Juuri tätä tahdomme tässä kohden tarkastella. Korvaan sanan ”hän” Yhdysvalloilla niissä jakeissa, joita nyt ryhdymme tarkastelemaan.

Ja minä näin toisen pedon nousevan maasta; ja Yhdysvalloilla oli kaksi sarvea niin kuin karitsalla, ja Yhdysvallat puhui niin kuin lohikäärme. Ja Yhdysvallat käyttää kaikkea ensimmäisen pedon valtaa tämän edessä ja saattaa maan ja ne, jotka siinä asuvat, kumartamaan ensimmäistä petoa, jonka kuolinhaava parani. Ja Yhdysvallat tekee suuria ihmeitä, niin että se saa tulen lankeamaan taivaasta maahan ihmisten nähden, ja villitsee maan päällä asuvat niillä ihmeillä, joita Yhdysvalloilla oli valta tehdä pedon nähden; sanoen maan päällä asuville, että heidän tulee tehdä kuva pedolle, jolla oli miekanhaava ja joka virkosi eloon. Ja [Yhdysvalloilla] oli valta antaa henki pedon kuvalle, niin että pedon kuva sekä puhuisi että saisi aikaan sen, että ne, jotka eivät kumartaisi pedon kuvaa, tapettaisiin. Ja Yhdysvallat saattaa kaikki, pienet ja suuret, rikkaat ja köyhät, vapaat ja orjat, ottamaan merkin oikeaan käteensä tai otsaansa, niin ettei kukaan voisi ostaa tai myydä muu kuin se, jossa on merkki tai pedon nimi tai sen nimen luku. Ilmestys 13:11–17.

Ilmestyskirjan kolmattatoista lukua tarkasteltaessa pakanallinen Rooma, lohikäärme, antoi paavikunnalle kolme asiaa asettaessaan sen maan valtaistuimelle.

Ja peto, jonka minä näin, oli leopardin kaltainen, ja sen jalat olivat kuin karhun jalat, ja sen suu kuin leijonan suu; ja lohikäärme antoi sille voimansa ja valtaistuimensa ja suuren vallan.

Ilmestys 13:2.

Kymmenen kuningasta, jotka edustavat pakanallista Roomaa (Ranskan ollessa kymmenestä ensisijainen kuningas, kuten Ahab edustaa), antoivat paaviudelle kolme asiaa: voiman, istuimen ja vallan. Kun keisari Konstantinus siirsi pääkaupungin lännessä sijaitsevasta Rooman kaupungista itään ja teki Konstantinopolista Rooman valtakunnan uuden pääkaupungin vuonna 330, pakanallinen Rooma antoi silloin Rooman kirkolle sen ”istuimen”.

Kun frankkien (Ranskan) kuningas Klodvig kääntyi katolisuuteen ja alkoi vuonna 496 sotia niitä valtoja vastaan, jotka olivat vastustaneet paavinvallan nousua maan valtaistuimelle, pakanallinen Rooma antoi silloin paavinvallalle sen ”voiman”.

Vuonna 533 Justinianus antoi asetuksen, jossa Rooman kirkko määriteltiin sekä kaikkien kirkkojen pääksi että harhaoppisten ojentajaksi. Tuolloin pakanallisen Rooman valta oli annettu paaviudelle.

Jakeessa kaksitoista ”se [Yhdysvallat] käyttää kaikkea ensimmäisen pedon valtaa hänen edessään”. Se valta, jota paavius käytti, esitetään Kloviksena, joka omisti sotilaallisen ja taloudellisen mahtinsa paaviudelle. Tämän vuoksi katolisuus kutsuu Klovista ”katolisen kirkon esikoiseksi” ja Ranskaa ”katolisen kirkon vanhimmaksiksi tyttäreksi”. Yhdysvallat tekee paaviuden hyväksi saman likaisen työn, jonka Klovius aloitti vuonna 496.

Yhdysvaltojen valtaa käytetään siihen, että ”maa ja siinä asuvaset kumartaisivat ensimmäistä petoa, sitä, jonka kuolinhaava parani”. Yhdysvallat käyttää sotilaallista ja taloudellista voimaansa pakottaakseen koko maailman hyväksymään sunnuntain lepopäiväksi. Tyyron portto tekee ensin huorin maapetoon kanssa pian tulevan sunnuntailain yhteydessä, ja sitten hän lähtee tekemään huorin kaikkien muiden maan kuninkaiden kanssa.

Jakeessa kolmetoista “[Yhdysvallat] tekee suuria ihmeitä, niin että saa tulen tulemaan taivaasta maan päälle ihmisten nähden.” Tuli edustaa epäpuhdasta sanomaa. Tuliset kielet helluntaipäivänä edustivat pyhää sanomaa, johon liittyi kyky välittää tuo sanoma koko maailmalle. Tuli, jonka Yhdysvallat tuo alas taivaasta, tulee niin ikään vaikuttamaan jokaiseen kansakuntaan ja jokaiseen kieleen.

Neljännessätoista jakeessa Yhdysvallat pettää ”maan päällä asuvia niillä ihmeillä, joita [Yhdysvalloilla] oli valta tehdä pedon nähden; sanoen maan päällä asuville, että heidän tuli tehdä kuva pedolle, jolla oli miekanhaava ja joka virkosi eloon.” Petos, jota Yhdysvallat käyttää maailman eksyttämiseen, esitetään edellisessä jakeessa taivaasta alas tulevana tulena. Taivaasta tuleva tuli saa aikaan ihmeitä, joita Yhdysvallat käyttää käskeäkseen maailmaa perustamaan yhden maailmanlaajuisen hallituksen, joka muodostuu kirkon ja valtion liitosta siten, että kirkko hallitsee tätä suhdetta.

Tätä Ahabin ja Iisebelin suhde edusti silloin, kun Elia herätettiin esiin. Elia taisteli Karmelinvuorella täytti Yhdysvaltojen alkuvaiheessa ensimmäisen enkelin liikkeen aikana vuosina 1840–1844, tarkoituksena erottaa protestantismin tosi profeetta kaikista protestantismin vääristä profeetoista.

Se täyttyy jälleen Yhdysvaltojen lopun yhteydessä, sen pedon kuvan muodostamisen koettelemuksen aikana, joka alkoi 11. syyskuuta 2001 ja päättyy pian tulevaan sunnuntailakiin.

Elia täydellinen täyttymys tapahtuu ennen Herran suurta ja peljättävää päivää, joka on seitsemän viimeistä vitsausta. Sen tähden Karmelinvuori, Elia, Ahab ja Iisebel esitetään Yhdysvaltojen toiminnassa, kun se pakottaa maapallon hyväksymään Yhdistyneiden Kansakuntien yhden maailman hallituksen, jota katolinen kirkko hallitsee. Yhdysvallat toteuttaa tämän teon sotilaallisen mahtinsa, taloudellisen voimansa sekä turmeltuneen, hypnoottisen viestinnän avulla, jota se ohjaa ja valvoo ja jota edustaa niin sanottu maailmanlaajuisen verkon ”information super highway”.

Viidennessätoista jakeessa meille ilmoitetaan, että ”sillä [Yhdysvalloilla] oli valta antaa henki pedon kuvalle, niin että pedon kuva sekä puhuisi että saisi aikaan, että ne, jotka eivät kumartaisi pedon kuvaa, tapettaisiin.” Kuoleman uhka Yhdysvaltain sotilaallisen mahdin kautta, joka tuolloin edustaa Yhdistyneiden Kansakuntien johtavaa kuningasta, antaa siis Yhdistyneiden Kansakuntien yhden maailman hallitukselle voiman puhua. Puhumisen toiminta toteutuu lainsäädännöllisen ja oikeudellisen vallan kautta. Yhdistyneiden Kansakuntien lainsäädäntöhaara sijaitsee New Yorkissa ja Yhdistyneiden Kansakuntien oikeudellinen haara Haagissa, Alankomaissa. Haag edustaa Vanhaa maailmaa ja New York Uutta maailmaa. Sekä Yhdysvalloilla että Alankomailla on menneisyydessään vaiheita, jolloin ne erottuivat vapauden ja riippumattomuuden ensisijaisina puolustajina, mutta kumpikin päättää oman historiansa — puhuen lohikäärmeen tavoin.

”Koska sapatti on tullut erityiseksi kiistanaiheeksi koko kristikunnassa ja uskonnolliset sekä maalliset vallat ovat yhdistyneet pakottaakseen sunnuntain viettämisen, pienen vähemmistön sitkeä kieltäytyminen taipumasta kansanomaiseen vaatimukseen tekee heistä yleismaailmallisen kirouksen kohteita.... ja lopulta annetaan asetus niitä vastaan, jotka pyhittävät neljännen käskyn sapatin, julistaen heidät ankarimman rangaistuksen ansainneiksi ja antaen kansalle luvan tietyn ajan kuluttua surmata heidät. Roomalaisuus Vanhassa maailmassa ja luopioprotestantismi Uudessa maailmassa menettelevät samalla tavoin niitä kohtaan, jotka kunnioittavat kaikkia jumalallisia käskyjä.

”Jumalan kansa syöstään silloin niihin ahdistuksen ja hädän vaiheisiin, joita profeetta kuvaa Jaakobin ahdistuksen aikana.” The Great Controversy, 615, 616.

Jaissa kuusitoista ja seitsemäntoista, sen jälkeen kun pedon kuva on pystytetty ja saanut vallan puhua, ”[Yhdysvallat] saattaa kaikki, sekä pienet että suuret, sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat että orjat, ottamaan merkin oikeaan käteensä tai otsaansa; ja ettei kukaan voisi ostaa tai myydä paitsi se, jossa on merkki tai pedon nimi tai sen nimen luku.”

Pedon kuvan muodostaminen on koetus, joka edeltää pedon merkin koetusta. Ellemme läpäise sitä koetusta, jota pedon kuvan muodostaminen edustaa, epäonnistumme pedon merkin koetuksessa. Ne ovat kaksi erilaista koetusta, ja ne ovat kahdenlaisia koetuksia.

Pedon kuvan muodostuminen, joka alkoi 11. syyskuuta 2001, on profeetallinen varoitus siitä, että koetuksen armonajan päätyminen on tapahtumaisillaan. Se on Eliaa sanoma, joka osoittaa, että Karmelinvuori on aivan näköpiirissä ja että Jumalan kansan täytyy hankkia luonteen öljy, Pyhän Hengen öljy ja Keskiyön huudon sanoman öljy ennen kuin viimeinen kutsu esitetään. Heidän täytyy herätä, jotta silloin, kun Elia kysyy heiltä: “Kuinka kauan te kahden vaiheilla horjutte?” — he eivät olisi sanattomia, sillä silloin sanattomana oleminen merkitsee pedon merkin vastaanottamista. Pedon kuvan koe edustaa sitä työtä, jossa ymmärretään sanoma, joka ilmoittaa tuomion päättymisestä, aivan kuten milleriittien sanoma ilmoitti tuomion alkamisesta.

Pedon merkin koe ei sisällä mitään valintaa, sillä siinä ei ole mitään koetuksen ajan osatekijää. Se on ajankohta, ei ajanjakso. Se on kriisi, ja sen tähden se on ratkaiseva koetinkivi, joka paljastaa niiden israelilaisten luonteen, jotka Ahab on sunnuntailain aikana kutsunut Karmelinvuorelle. Tällöin he osoittavat sen luonteen, jonka ovat kehittäneet edeltävän ajanjakson aikana, jota profeetallisesti kutsutaan pedon kuvan koetukseksi.

Sen tähden, niin kuin Pyhä Henki sanoo: ”Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne niin kuin katkeroituksessa, kiusauksen päivänä erämaassa, jossa teidän isänne kiusasivat minua, panivat minut koetukselle ja näkivät minun tekoni neljäkymmentä vuotta. Sen tähden minä vihastuin siihen sukupolveen ja sanoin: He eksyvät aina sydämessään, eivätkä he ole tunteneet minun teitäni. Niin minä vannoin vihassani: He eivät pääse minun lepoonni.” Katsokaa, veljet, ettei kenelläkään teistä vain ole paha, epäuskoinen sydän niin, että hän luopuu elävästä Jumalasta. Vaan kehoittakaa toisianne joka päivä, niin kauan kuin sanotaan: ”Tänä päivänä”, ettei kukaan teistä paatuisi synnin petollisuuden kautta. Sillä me olemme tulleet osallisiksi Kristuksesta, jos pidämme alkuperäisen luottamuksemme vahvana loppuun asti, kun sanotaan: ”Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne niin kuin katkeroituksessa.” Heprealaiskirje 3:7–15.